

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3489/2530

นาง บัว รong ไชย สงคราม กับพวกโจทก์ บริษัท ไทย ประกันชีวิต จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 797, ป.พ.พ. มาตรา 820, ป.พ.พ. มาตรา 889, ป.พ.พ. มาตรา 890, ป.พ.พ. มาตรา 895, ป.วิ.พ. มาตรา 85, ป.วิ.พ. มาตรา 87, ป.วิ.พ. มาตรา 95, ป.วิ.พ. มาตรา 104

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์นำ ณ. เข้าสืบยังอยู่ระหว่างการนัดสืบพยานประเด็นโจทก์และโจทก์ยังไม่ได้แถลงหมดยานทั้งหมดแม้จำเลยจะนำพยานเข้าสืบบ้างแล้วแต่ก็ไม่มีกฎหมายห้ามโจทก์นำพยานมาสืบเพิ่มในกรณีนี้ จึงรับฟังคำพยานของ ณ. ได้ กรรมธรรม์ประกันชีวิตและประกันอุบัติเหตุที่ ส. เอาประกันไว้กับจำเลยที่ 1 ระบุว่าในกรณีที่ ส. ถึงแก่กรรมเนื่องจากการประสบอุบัติเหตุจำเลยที่ 1 จะจ่ายเงินจำนวนประกันรวมจำนวนเงินประกันอุบัติเหตุให้แก่โจทก์ผู้รับประโยชน์ แม้ข้อเท็จจริงจะได้ความว่า ส.ป่วยด้วยโรคคลื่นหัวใจตีบก็ตามแต่เหตุที่ทำให้ส. ถึงแก่ความตายเนื่องมาจากการประสบอุบัติเหตุถูกสุกรเข้าชนที่ขา ด้าน หลังล้มหงายศีรษะฟาดพื้นคอกสุกร กรณีจึงต้องถือว่า ส. ถึงแก่กรรมเนื่องจากการประสบอุบัติเหตุ มิใช่เนื่องจากการป่วยเจ็บอันเป็นเหตุยกเว้นความรับผิดชอบตามเงื่อนไขแห่งกรรมธรรม์ จำเลยที่ 1 จึงต้องรับผิดชอบจ่ายเงินประกันตามสัญญา จำเลยที่ 3 ตัวแทนเชิด เก็บเบี้ยประกันตามที่ได้รับมอบหมายมาให้จำเลยที่ 2 แม้จำเลยที่ 1 ผู้รับประกันภัยยังไม่ออกหลักฐานการรับชำระเบี้ยประกันให้โจทก์ ก็ต้องถือว่าจำเลยที่ 1 ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยผ่านทางจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นตัวแทนแล้ว กรรมธรรม์จึงยังไม่สิ้นผลบังคับ.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ที่ 1 เป็นภริยาของนายสุทธิ ไชยสงครามมีบุตรด้วยกัน 3 คน คือ โจทก์ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 จำเลยที่ 1 มีจำเลยที่ 2 เป็นผู้กระทำการแทนและมีจำเลยที่ 3 เป็นตัวแทนเชิด จำเลยที่ 1 ทำสัญญาประกันชีวิตนายสุทธิ แบบสะสมทรัพย์รวมอุบัติเหตุไว้ ถ้านายสุทธิตายโดยเหตุธรรมดาจำเลยที่ 1 จะชดใช้เงิน 12,290 บาทถ้าตายด้วยอุบัติเหตุจะชดใช้เงิน 100,000 บาท ระบุโจทก์ทั้งสองเป็นผู้รับประโยชน์ ในระหว่างอายุสัญญานายสุทธิถึงแก่กรรมโดยอุบัติเหตุ ขอให้บังคับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 100,000 บาทแก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยจำเลยที่ 1 ให้การว่าขณะนายสุทธิถึงแก่กรรมนั้น กรรมธรรม์ประกันชีวิตได้สิ้นผลบังคับไปก่อนแล้ว เนื่องจากนายสุทธิขาดส่งเบี้ยประกันเมื่อถึงกำหนดตามเงื่อนไขแห่งกรรมธรรม์ จำเลยที่ 2 เป็นตัวแทนของจำเลยที่ 1 มีหน้าที่หาผู้เอาประกันชีวิตให้แก่จำเลยที่ 1 ไม่มีอำนาจกระทำการอย่างอื่นแทน จำเลยที่ 1 ไม่เคยแต่งตั้งหรือเชิดจำเลยที่ 3 เป็นตัวแทนเก็บเบี้ยประกันภัย นายสุทธิถึงแก่กรรมเนื่องจากการเจ็บป่วยธรรมดา มิใช่เพราะอุบัติเหตุจำเลยที่ 2 ให้การว่าจำเลยที่ 2 เป็นตัวแทนของจำเลยที่ 1 แต่จำเลยที่ 2 ไม่เคยมอบให้จำเลยที่ 3 เป็นตัวแทนไปเก็บเบี้ยประกันภัย ทั้งไม่เคยเชิดจำเลยที่ 3 เป็นตัวแทนกรรมธรรม์ฉบับพิพาทสิ้นผลบังคับเพราะมิได้มีการชำระเบี้ยประกันภัย และนายสุทธิถึงแก่กรรมเนื่องจากเหตุเจ็บป่วยมิใช่เพราะอุบัติเหตุจำเลยที่ 3 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณาศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินจำนวน 100,000 บาทพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ที่ 3 จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยที่ 1 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัย

ว่า "...ในปัญหาว่าจะรับฟังคำพยานของเด็กชายณรงค์ ไชยสงคราม ได้หรือไม่นั้น เห็นว่าขณะศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์นำเด็กชายณรงค์เข้าสืบยังอยู่ระหว่างการนัดสืบพยานประเด็นโจทก์และโจทก์ยังไม่ได้แถลงหมัดพยานทั้งหมด แม้จำเลยจะนำพยานเข้าสืบบ้างแล้วแต่ก็ไม่มีกฎหมายห้ามโจทก์นำพยานมาสืบเพิ่มในกรณีนี้ ทั้งการที่โจทก์นำเด็กชายณรงค์เข้าสืบไม่ทำให้จำเลยเสียเปรียบ เพราะโจทก์นำเด็กชายณรงค์ถึงสาเหตุฆาตกรรมของนายสุทธิ แต่พยานที่จำเลยนำเข้ามาสืบก่อนเด็กชายณรงค์ไม่ได้สืบถึงสาเหตุฆาตกรรมดังกล่าวแต่อย่างใด และจำเลยมีโอกาสนำพยานมาสืบต่อเพื่อหักล้างคำพยานของเด็กชายณรงค์ จึงรับฟังคำพยานของเด็กชายณรงค์ได้สำหรับปัญหาเกี่ยวกับสาเหตุฆาตกรรมของนายสุทธิ โจทก์มีเด็กชายณรงค์ ไชยสงคราม เบิกความเป็นประจักษ์พยานว่านายสุทธิลงไปทะเลสาบได้จนเรือเพื่อเอาไปออกจากปากสุกรตัวหนึ่งที่คาบไว้แต่ยังไม่ทันได้เอาไปออกจากปากสุกร ก็มีสุกรอีกตัวหนึ่งเข้าชนที่ขาด้านหลังนายสุทธิล้มหงายหลังเป็นเหตุให้ศีรษะฟาดกับพื้นคอกสุกรสลบไป นายสุทธิถูกนำส่งโรงพยาบาลบุรีรัมย์และถึงแก่กรรมในวันที่ 31 มีนาคม 2525 ในวันรุ่งขึ้นโจทก์ที่ 1 ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งได้มาตรวจชันสูตรศพนายสุทธิปรากฏตามบันทึกประจำวันและการชันสูตรพลิกศพผู้ตายเอกสารหมายเลข จ.6,7 เห็นว่าบันทึกเกี่ยวกับสาเหตุฆาตกรรมของนายสุทธิตามหลักฐานดังกล่าวสอดคล้องกับคำเบิกความของประจักษ์พยานโจทก์ มีน้ำหนักน่าเชื่อว่านายสุทธิประสบอุบัติเหตุล้มลงเป็นเหตุให้ศีรษะได้รับการกระทบกระเทือน แม้ข้อเท็จจริงจะได้ความว่านายสุทธิป่วยด้วยโรคเส้นหัวใจตีบและได้รับการตรวจรักษามาตั้งแต่ปี 2524 ตามเอกสารหมายเลข จ.ล.1-จ.ล.14 ก็ตาม แต่เหตุที่ทำให้นายสุทธิถึงแก่ความตายเนื่องมาจากการประสบอุบัติเหตุดังกล่าวกรณีจึงต้องถือว่านายสุทธิถึงแก่กรรมเนื่องจากการประสบอุบัติเหตุมิใช่เนื่องมาจากการป่วยเจ็บอันเป็นเหตุยกเว้นตามเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ข้อ 12(12)ส่วนในปัญหาว่ากรมธรรม์ฉบับพิพาทได้สิ้นสุดบังคับแล้วเนื่องจากนายสุทธิขาดส่งเบี้ยประกันภัยตามกำหนดเงื่อนไขกรมธรรม์นั้น...โจทก์ที่ 1 ได้แจ้งความกล่าวหาจำเลยที่ 3 ในข้อหาภัยยกทรัพย์จำเลยที่ 3 ได้รับสารภาพต่อเจ้าพนักงานตามสำเนาบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.10 ซึ่งมีใจความสรุปได้ว่าจำเลยที่ 2 มอบให้จำเลยที่ 3 เก็บเบี้ยประกันภัยแทนหลายครั้ง...ตามพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจำเลยที่ 3 ไปเก็บเบี้ยประกันภัยมาให้แก่จำเลยที่ 2 ตามที่ได้รับมอบหมายมิฉะนั้นจำเลยที่ 3 คงไม่ยอมรับสารภาพตามข้อกล่าวหาของโจทก์ที่ 1 ดังกล่าว ดังนั้น แม้จำเลยที่ 1 จะยังไม่ออกหลักฐานการชำระเบี้ยประกันภัยให้ เมื่อฟังว่าจำเลยที่ 3 ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยงวดประจำเดือนมกราคม - มิถุนายน 2525 แล้วตามที่จำเลยที่ 2 มอบหมายจึงต้องถือว่าจำเลยที่ 1 ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยแล้วโดยผ่านทางจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นตัวแทนกรมธรรม์ฉบับพิพาทจึงยังไม่สิ้นสุดบังคับที่ศาลล่างทั้งสองให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบเงินกรมธรรม์ตามฟ้องนั้นศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยฎีกาจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน.

องค์คณะ

ถาวร ตันตราภรณ์ · ชูเชิด รักตะบุตร · สง่า ศิลปประสิทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3489/2530>